

Svar (26/8 93):

Fiskeriministeren (Bjørn Westh):

Efter at have indhentet oplysninger fra skatteministeren kan jeg oplyse følgende:

Ved lov nr. 423 af 25. juni 1993 (lempelse af beskattningen af ejerboliger m.v.) er det gjort muligt for låntagere med højforrentede kontantlån optaget i et realkreditinstitut at omlægge disse til et lavere forrentet realkreditlån og samtidig bevare fradragsretten for den del af rentefradraget, der kan henføres til kurstabet ved udstedelsen af de bagvedliggende obligationer.

Baggrunden for, at ændringen alene omfatter kontantlån, der er optaget i realkreditinstitutter, er, at formålet med reglen primært er at afhjælpe problemerne for låntagere med obligationsbaserede lån. Hertil kommer det hensigtsmæssige i, at bestemmelsen udelukkende retter sig mod lån, der er underlagt samme vilkår.

Betegnelsen kontantlån benyttes i øvrigt om blandt andet lån, som blev optaget i Fiskeribanken i perioden op til slutningen af 1985, uden at de umiddelbart kan ligestilles med de kontantlån, som er omfattet af fradragsretten for kurstab ved omlægningen af kontantlån.

Fiskeribanken finansierer bl.a. sin udlånsvirksomhed ved udstedelse af obligationer, som sælges via Nationalbanken, men bankens lån er til forskel fra de almindelige realkreditlån kendetegnet ved, at der ikke er nogen direkte sammenhæng mellem obligationsudstedelsen og lånet.

Således fastsættes renten på Fiskeribankens kontantlån ud fra markedsrenten på det tidspunkt, hvor lånet er ydet, i modsætning til, hvad der er tilfældet for egentlige kontantlån, hvor renten bestemmes af salgsprovenuet for de bagvedliggende obligationer. Fiskeribankens såkaldte kontantlån adskiller sig tillige fra de egentlige kontantlån ved, at der ikke er nogen direkte sammenhæng mellem obligationsudstedelsen og lånet i modsætning til realkreditinstitutternes kontantlån. Der er derfor heller ikke knyttet en bestemt obligationsrestgæld til det enkelte lån.

Kurstabet i ligningslovens § 6 er defineret som saldoen på indfrielsestidspunktet på den amortisationskonto, der er knyttet til det kontantlån, som indfries. Denne saldo er en helt entydig størrelse, idet der for hvert kontantlånpantebrev skal føres en amortisationskon-

to. Saldoen repræsenterer den del af låntagers rentebetaling, som skal dække realkreditinstituttets kurstab over for obligationsejeren som følge af indfrielse til pari (100) ved lodtrækning. Ved kontantlån er det realkreditinstituttet, som bærer kurstabet ved salg af de underliggende obligationer.

For låntageren betyder det altså, at et ikke fradragsberettiget kurstab konverteres til en fradragsberettiget rentebetaling, som bliver bevaret ved indførelse af ligningslovens § 6.

Der er derfor ikke grundlag for at ligestille indfrielse af kontantlån i Fiskeribanken med et kontantlån i et realkreditinstitut, idet der ikke har været noget kurstab forbundet med optagelsen af kontantlånet. Et eventuelt kurstab opstår først i forbindelse med indfrielsen af det gamle og optagelsen af det nye lån, og det gives der ikke fradrag for i § 6. Et eventuelt kurstab i forbindelse med indfrielse af et realkreditlån, der indtræder, fordi indfrielsen sker til en kurs over pari, er heller ikke omfattet af bestemmelsen.

Fiskeribankens kontantlån kan snarere ligestilles med kontantlån optaget i pensionskasser, som heller ikke er omfattet af bestemmelsen i ligningslovens § 6.

Regeringen har på denne baggrund ingen planer om en lovændring.

Spm. nr. S 1283

Til *indenrigsministeren* (3/8 93) af:

Helge Adam Møller (KF):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at flygtninge eller indvandrere, som har underskrevet garantierklæringer om at ville forsørge deres forældre – hvis disse bliver familiesammenført til Danmark – også lever op til den afgivne garanti?«

Begrundelse

Af Morgenavisen Jyllands-Posten den 3. august 1993 fremgår det, at flygtnings og indvandreres garantier om at forsørge tilreisende forældre i stort omfang viser sig ikke at være det papir værd, de er skrevet på.

Tilsyneladende anvender man heller ikke reglen om, at de sociale myndigheder – hvis forsørgelseskravet ikke opfyldes – kan hjemsende en udlænding, f.eks. en familiesammenført forælder, der får bistandshjælp. Ved ændringen af udlændingeloven fra den 16. juni